

Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XVII. ÉVFOLYAM 12. SZÁM

2024. DECEMBER

ÁRA: 300 FT

www.martinus.hu

**„ITT AZ ALKALMAS SZENT IDŐ!”
A MEGVÁLTÓ SZÜLETÉSÉRE KÉSZÜLÜNK**

„Az Élet megjelent” (1Jn 1,2)

Sokan talán azt gondolják, hogy mindegy miben hiszünk, a lényeges az, hogy szép, szeretettel teli életet élünk. Nem számítanak a tanok, nem számít az, hogy igaz-e a karácsonyi történet, igaz-e hogy Isten valóban közénk jött, a fontos csak az, hogy helyesen élünk.

Aki így elutasítja a „tanokat”, Karácsony ünnepének igazságát, az valójában maga is egy „tant” követ, mégpedig azt a meggyőződést, hogy az ember elég önmagának, nincs szüksége odafentről jövő Üdvözítőre, Istenre. Elegendő, hogyha jól él. Egy idő után aztán az ilyen ember vagy aggodalommal, görcsökkel lesz tele (valóban elég jól élek-e, mit hibáztam el végérvényesen, miért nem elég nekem ez a véges, esendő világ és mindaz, amit kínálni tud), vagy esetleg kissé nagyképu és büszke lesz (én élek igazán helyesen, a többi ember gyöngye, ostoba, hiszékeny, vagy egyenesen rosszindulatú).

A Karácsony ünnepének üzente az, hogy az emberi élet beteljesedése: kegyelem. Nem a magunk erejéből történik. Karácsony azt üzeni, hogy nem vagy egyedül, nem a magad tökéletes tetteire kell építened az életed beteljesedését, nem neked kell izzadságosan meggyártanod a boldogságot és a teljességet. Karácsony ünnepét azt hirdeti, hogy Isten létezik, Ő élő Isten, valóban közénk jött, Őbenne van az életünk teljessége. A teljesség ajándék. Nem emberi erővel létrehozható. Azt talán ügyességgel, akarással, emberi erőfeszítéssel el lehet érni az életben, hogy tartsanak tőlünk, hogy sikereink legyenek és megtapsoljanak, ám azt, hogy maga az életünk sikerüljön, hogy valóban szeressenek, azt az igazi belső békét: ezt csak ajándékba kaphatjuk. Csak odafentről.

Jézus nem úgy beszélt és nem úgy cselekedett, mint egy nagy ember. Ő nem csak azt hirdette, hogy szeressétek Istent és kövessétek Istent. Ő azt mondta: „kövess engem!”

azt mondta, hogy „aki jobban szereti apját, anyját, feleségét, gyermekeit mint engem, az nem méltó hozzám”. Jézus sok-sok beteg embernek adta vissza az egészségét, csodákat tett: ezt még a halálos ellenségei sem tagadták. Jézus csodás tetteiről Josephus Flavius, az egyáltalán nem keresztény történetíró is megemlékezett. Kaifás főpap pontosan ezt kérdezte Jézustól az életét eldöntő per során: „Te vagy-e a Messiás, az Áldott Isten a Fia?” Jézus tudta, hogy ha erre a kérdésre igent mond, akkor őt megölik. Erre a válaszára feltette az életét. Így felelt: „Magad mondtad. Látni fogjátok az Emberfiát, amint eljön majd az ég felhőin...” Jézus messiási, istenfiúi öntudatát a feltámadása igazolta. Az apostolok találkoztak a Feltámadottal, ez tüzesítette át a szívüket. Ezekből az örömteli, életüket gyökeresen átforgató találkozásból született a kereszténység. Ettől kezdve az apostolok élete másból sem állt, minthogy boldogan hirdették: Ő Úr és Messiás, mi láttuk, találkoztunk vele. Az egy János apostol kivételével mindannyian az életüket áldozták érte.

Ez a gyermek született meg Karácsonykor: az élő Isten Fia, akinek a neve: Emmánuel – azaz velünk az Isten. Maga az Élő Isten vérezte át a történelem szövetét (Pillinszki János), Ő jött közénk. Nem vagyunk egyedül, az életünknek van beteljesedése. Van Megváltónk, aki gyógyítja a bűneink sebeit, beteljesíti és helyrehozza azt, amit mi menthetetlenül elrontottunk. Az emberi szívet egészen semmilyen földi dolog nem tudja betölteni. Egyes egyedül Ő: a Teljesség, a fentről érkező. Az emberi szívet csak odafentről lehet betölteni. Ezt a fentről jövő békességet adja a Karácsony ünnepe.

Karácsony ünnepe azt üzeni a mai, sokszor kissé szkeptikus, anyagelvű embernek, hogy a szeretet nem csak idegsejtek játéka, nem az evolúció során kialakult túlélési stratégia. A szeretet valóság. Ez a világ szeretetből lett: Atya, Fiú és Szentlélek örök szeretetéből. Mi emberek arra születünk, hogy megtanuljunk szeretni, és majd a halál kapuján át az örök szeretet országába, Isten szívébe beléphetünk.

Karácsony ünnepe azt üzeni, hogy a Teremtő Isten közel akart jönni hozzánk, egy akart lenni velünk, át akarta ölelni a világot és az embert. Ott kopogtat a szívünk ajtaján. Tudunk-e ajtót nyitni neki?

Ha a világ beengedné Őt, több lenne a boldog ember, több a szeretettel teli család. Akkor az ember nem görcsösen földi dolgokkal akarná megtölteni a szívét és az életét, nem a pénzt, az élvezetet, a hatalmat, a sikert hajszolná, nem a mennyiségi növekedést, nem tenné tönkre ezzel a gyönyörű teremtett világot, nem indítana szörnyű, pusztító háborúkat, nem törekedne világhatalomra. Akkor nem mennyiségi, hanem minőségi fejlődésre törekednénk: az emberi kapcsolatokban, művészetben, játékban, meditációban, tudásban, emberségben, lélekben való gazdagodásra. Nyissuk ki a szívünket az Ég felé. Engedjük be a fentről jövő fényességet, Isten békéjét! Sugározzuk tovább nagylelkűen egy életet át. Ki-ki a maga házastársra, gyermekei, családtagjai és barátai felé, azután pedig a szegény, a beteg, a rászoruló felé. Szébb, karácsonyibb lenne tőle a világ.

Dr. Székely János megyéspüspök

„Mert az Úr letekintett fönséges szentélyéből, rátekintett a földre az égből.” (Zsolt 102,20)

2025-ben Szentévet ünnepel az Egyház. Ferenc pápa kérésére ezt egy felkészülési év előzi meg, melynek középpontjában az imádság áll. Pongrácz Benedek atya segítségével havilapunk olvasóit elkísérjük ezen az úton.

Vajon van-e mértékegysége a szeretetnek, vagy az isteni jelenlétnek? Esetleg a bűnnek és a rossznak van-e mértékegysége? Vannak életünkben eszközökkel nem mérhető valóságok, amelyeknek hatalmas súlya van. Tudja nyomon vállunkat, le tud taposni a porig, vagy fel tud emelni egészen a mennyekig. Jézust sem kell millió szenzorról mérnünk az Oltáriszentségben. Nekünk elég egy szenzor is: a hit szenzora. A hit eszközével figyeljük és hallgassuk a szentmise könyörgéseit, imádságait, és így tekintünk be a szentélybe, ahol föld és ég összeér.

A felajánlásban emlékezhetünk arra a gyermekre a tömegből, aki a két halat és az öt kenyert birtokolta. Felajánlotta azokat, és a nagy tömegnek bőséges lakomában lehetett része. Jézus abból választott, ami ott volt, ami jelen volt. A kenyér és a bor egyszerűségében felismerhetjük, hogy magunkból sem csak a legmagasztosabb részt adhatjuk át Jézusnak. Az egyszerűt, a szegényeset ugyanúgy átadhatjuk neki. Mindenünket odaadhatjuk Jézusnak: az összes apró áldozatot odahelyezhetjük az oltárra. Ez a mi áldozatunk, amelyet hoztunk magunkkal. Magunkban meg is fogalmazhatjuk ezt a felajánlás során: Jézusnak adni életünket. Az átváltoztatás során a kenyér a teste, a bor a vére lett Krisztusnak, aki minden szentmisében megújítja keresztáldozatát. Mi is felajánljuk magunkat a kenyérral és a borral együtt. Vajon bennünk is történik átlényegülés? Hiszen öltözékünk, külsőnk nem fog megváltozni, de szívünk és lelkünk lényegesen tud változni. Hisszük-e Jézusnak azon szavait, melyek az utolsó vacsorán hangzottak el? Amelyeket most az oltár mögött álló pap közvetít számunkra, amelyekkel a kenyeret és a bort Krisztus testévé és vérévé változtatja át. Hogyan formálnak minket Jézus szavai?

Vajon átéljük-e mi is a kereszthalált olyan értelemben, hogy meghalunk a bűnnek, de Jézushoz kapcsolódva újból és újból életre találunk benne? Mielőtt szentáldozáshoz járulunk, azt az imát mondjuk el, amit Jézus tanított nekünk. A Miatyánkban Jézus imádságra tanító szavaival imádkozunk. Jézus nem önmagának tanította, hanem a körülötte lévő sokaságnak. Az imádság által az Oltáriszentség előtt hasonlókká válhatunk azokhoz, akik ezt akkor, 2000 évvel ezelőtt hallhatták. Kérhetjük mi is Mennyei Atyánkat, hogy ezen imádság által is formáljon minket, és mélyítsen el minden egyes kérést életünkben. Amikor magunkhoz vesszük Krisztus testét, valami egészen más történik, nemcsak elfogyasztunk valamit, hanem végeredményben azzá válunk, amit eszünk, Krisztushoz hasonlókká leszünk. Jézus azt mondta, hogy „az én testem valóban étel” (vö Jn 6,55). Ő valóságosan jelen van a kenyérben. Sokfajta érzékszervünkkel megtapasztalható Isten, de az áldozás során szinte mindegyikkel érzékelhetjük: látás, ízlelés, érintés. Megvan minden eszközünk ahhoz, hogy Istent felismerhessük az Oltáriszentségben. Amikor Krisztus testét magunkhoz vesszük, a legmélyebb közösségbe kerülhetünk Vele. Ő és én akkor, ott egyévé válunk, és megszűnik az az éhségérzet, amely földi eledellel nem csillapítható. Az istenismeret, mely nem lexikális, hanem tapasztalati alapú, sok szempontból a szentmisében mélyíthető el a legjobban. Legyen ez számunkra életforrás és út az istenismeret teljességéhez.

EMLÉKNAP

BOLDOG BRENNER JÁNOS ÜNNEPE 2024.

10.00 – Püspöki szentmise – Szombathely, Székesegyház

18.15 – Vezetett zarándoklatok Szentgotthárdról és Máriaújfaluból Rábakethelyre

19.00 – Püspöki szentmise a rábakethelyi templomban

20.00 – Gyalogos zarándoklat a vértanúság útján Rábakethelytől a zsidai városrészen lévő emlékkeresztig

„Osszuk meg mi is hitünket, reményünket: éljünk a szeretetben.”

November 11-én emlékezett meg Egyházunk az ókori Savariában, a mai Szombathelyen született Szent Márton püspökről. Vas és Zala megyékben is számos településen ünnepelték egyházmegyénk védőszentjét. Ebben az évben pedig Vincent Jordy tours-i érsek meghívására Székely János szombathelyi megyéspüspök és egyházmegyei munkatársai november 9–14. között elzarándokoltak Szent Márton sírjához

Szombathely

Jánosháza

Körmend

Sárvár

Hosszúpereszteg

November 8-án a szombathelyi Székesegyházban a hívek és a papság együtt imádkozta az esti dicséretet, Szent Mártonra emlékezve. Ezzel vette kezdetét egyházmegyénkben Szent Márton ünnepe. Rá emlékezve több településen is tartottak lampionos felvonulásokat, vagy szentmisékben idézték fel alakját, az emberek üdvösségéért végzett fáradhatatlan munkáját.

Tours

A Tours-i Érsekség meghívására zarándokcsoport utazott abba a francia városba, ahol Szent Márton sírja található. Az egyházmegyei küldöttség a németországi Weingarten érintésével érkezett meg Tours-ba. A Saint Gatien érseki katedrálisban vesperással kezdődött az ünnep. A zsúfolásig megtelt hatalmas katedrálisban az elmélkedést az érsek atya vezette.

A hívók többezres tömege a szentmise után gyertyákkal, lampionokkal, énekelve tette meg a körülbelül egy kilométeres utat a Szent Márton-bazilikáig, ahol kihelyezték a szent ereklyéjét, mely előtt elmélkedés és éneklés után a jelenlévők leróhatták tiszteletüket.

A bazilika altemplomának falán táblák jelzik a híres zarándoklatokat. Jordy érsek atya megmutatta az erre az alkalomra elkészült, a Szombathelyi Egyházmegye zarándoklatának emléket állító táblát is, melyen János püspök atya címere is látható.

A zarándokok a következő napon Amboiseban, Marmoutierben is jártak, a nap fénypontja a délután kezdődő érseki szentmise volt a Katedrálisban, amit ismét több ezer hívő töltött meg. Nagy megtiszteltetés volt, hogy a szertartás kezdetén két magyar zarándok vihette a vállán a Szent Márton-ereklyét a menet elején.

„Isten hozta önöket Tours-ban – köszöntötte magyarul a szombathelyi zarándokokat Vincent Jordy tours-i érsek. – Ezen a napon az eget és földet összekötő örömmel ünnepeljük Szent Mártont, védőszentünket. Újult örömmel ünnepeljük őt azokkal a testvéreinkkel együtt, akik szülőföldjéről érkeztek hozzánk, még akkor is, ha ő ma már a mennyek országának polgára. Ma délután erre az ünnepre szeretnék kicsit rávilágítani, felidézve, hogy Szent Márton európai, egyetemes ember és mindenekelőtt az evangélium hirdetője. Szent Márton kultúrája, nyitottsága és széles körű szellemi képzettsége révén korát megelőző európai személyiség lett, aki földrészünk nyugati területének szívében egyesítette azokat a hatásokat, amelyek személyiségét és identitását alkották.

Rajtunk múlik, hogy megosszuk a hitet, hirdessük az evangéliumot, hogy megosszuk a reményt ebben az aggódó és gyötrelmes világban, és hogy megosztjuk-e a jótékonyt azáltal, hogy konkrétan odafigyelünk azokra, akik szenvednek.

Márton megosztotta a köpenyét; osszuk meg mi is hitünket, reményünket: éljünk a szeretetben.”

Székely János püspök üdvözlőbeszédében így fogalmazott: „A két várost összeköti Szent Márton személye, az egész életét áttüzesítő evangéliumi hit. De nemcsak a liturgikus és városi ünnepekkel őrizzük Szent Márton emlékét, hanem például a Szent Márton Ház intézményével is, ahová krízisben levő családokat, üldözött keresztény testvéreinket, menekülteket Afrikából és Ázsiából, börtönből szabadult, új életet kezdeni kívánó embereket fogadunk be. Ilyen módon is igyekszünk megosztani köpenyünket, szeretetünket a rászorulókkal.

Szent Márton mintegy a szimbóluma, egyben az első nagy képviselője a születő keresztény Európának. Lépünk ma is az ő nyomdokaiba, legyünk Krisztus hiteles tanítványai és követői.

Kívánom, hogy Tours és Szombathely kapcsolata tovább építse, erősítse Európa keresztény gyökereit, építse a béke, az igazságosság, a hit, a remény és a szeretet társadalmát!”

A szentmise végén érsek atya és püspök atya a Fraternité Saint Martin tagjai számára nyújtották át a közösségüket erősítő medált. A tagok egy-egy fogvatékkal élet vesznek pártfogásba és segítik őket ettől a naptól fogva.

A zarándokok a további napokban ellátogattak Candesba, Poitiersbe, Ligugé, Trierbe.

Minden résztvevő új lelkesedéssel és megerősödött hittel térjen haza

2025. május 31-én Szombathelyen rendezik meg az Ez az a nap! dicsőítő napot. Havilapunkban beszámolunk az előkészületekről, interjút közlünk a szervezőkkel, résztvevőkkel, hogy mindenki felismerje: ott a helye! Decemberi lapszámunkban László Viktorral, az Ez az a nap! alapítójával beszélgettünk a kezdetekről, az országjárásról és a szombathelyi lehetőségekről.

Hogyan és milyen célokkal indultak útjára az Ez az a nap! rendezvények?

Az Ez az a nap! eredeti ötlete abból a vágyból fakadt, hogy összehozzuk a magyar keresztény közösségeket, együtt emelve fel hangunkat és szívünket Isten dicsőségére. Az évek során egyre inkább azt tapasztaltuk, hogy az emberek keresnek egy olyan lelki feltöltődést nyújtó közösségi élményt, amely reményt ad és megerősít a hitben. Hálásak vagyunk, hogy a visszajelzések alapján bizonyosak lehetünk abban, hogy rendezvényeink évről évre betöltik ezt a célt, hidat építve a különböző egyházak, közösségek, társadalmi rétegek és generációk között.

Két éve nyáron az új Puskás Aréna, a nemzet stadionja megtelt dicsőítőkkal és Istent keresőkkel. 40 országból érkeztek résztvevők. Meggyőződésünk, hogy ez a különleges rendezvény nem valaminek a vége volt, hanem kezdete egy rendkívüli utazásnak. Ezzel az Ez az a nap! elérkezett 22 év után az eredeti víziójának állomásához. Az alakulás évében, 2000-ben víziónk az volt, hogy egy napon a rendezvénysorozat a közép-európai régió legnagyobb stadionjában fog megvalósulni és hatással lesz a környező nemzetekre. Azokon a helyeken, ahol eddig a stadionban a futballé volt a főszerep és azt dicsőítették, szeretnénk, hogy még nagyobb lelkesedéssel és tüsszel Istent dicsőítsenek. Az országban számos vadonatúj stadion van, ami alkalmas Isten népének befogadására. Következő években szeretnénk eljutni hazánk jelentős stadionjainak megtöltéséig.

Hogyan esett a választás arra, hogy 2025-ben Szombathelyen, a Haladás Stadionban legyen megtartva az esemény?

Hosszú éveken keresztül a fővárosban rendeztük dicsőítő alkalmainkat, néhány évvel ezelőtt azonban azt a felismerést kaptuk, hogy nyissunk a vidék felé is. Ezt a víziót követve töltöttük meg tavaly a debreceni Nagyerdei Stadiont, idén pedig a miskolci DVTK Stadiont. Fontosnak tartottuk, hogy a keleti és északi országrész után Nyugat-Magyarország is sorra kerüljön. A lehetséges helyszíneket vizsgálva a Haladás Stadion ideálisnak tűnt és mind a létesítmény üzemeltetői, mind a helyi keresztény közösségek pozitívan fogadták megkeresésünket, így belevágtunk a szervezésbe. Úgy érezzük, hogy Szombathely - amely történelmileg és lelkileg is gazdag város - megérett arra, hogy befogadjon egy ilyen nagyszabású keresztény eseményt. A Haladás Stadion pedig ideális helyszín, hiszen egy modern, minden szempontból kiváló infrastruktúrájú létesítmény, ami méltó otthont ad a soron következő Ez az a nap!-nak.

Milyen programokkal és fellépőkkel készülnek az eseményre?

Színés és tartalmas programmal várjuk a résztvevőket. Hazai és nemzetközi keresztény előadókat, zenekarokat hívunk meg, akik változatos stílusban dicsőítik Istent, hogy minden korosztály megtalálhassa a neki kedves zenei élményt. Kiemelt vendégünk lesz az ausztrál Planetshakers, akik már többször jártak Magyarországon és mindig szí-

vesen térnek vissza hozzánk. Korábbi rendezvényeinkhez hasonlóan nagy hangsúlyt fektetünk arra, hogy a zenei rész mellett imádságok és tanúságtételek is elhangozzanak a színpadról, valamint az evangélium is hirdelve legyen.

Az előkészületek során milyen kihívásokkal szembesülnek?

Egy ilyen méretű esemény megszervezése mindig kihívásokkal jár. Rengeteg apró részletnek kell összeállnia ahhoz, hogy végül a résztvevők számára gördülékeny és emlékezetes lehessen az a nap. A logisztika, a hangosítás, a biztonság, és persze a fellépők és önkéntesek koordinálása mind-mind komoly feladat. Az előkészületek során minden részletre kiemelt figyelmet fordítunk, hogy mindenki, aki eljön, valóban elmélyülhessen, és lelkileg feltöltődve térhessen haza.

Mi az, amit szeretnének elérni vagy látni a rendezvény megvalósulásával?

A legnagyobb vágyunk, hogy minden résztvevő új lelkesedéssel és megerősödött hittel térjen haza a nap végén. Az Ez az a nap! minden évben egy emlékeztető, hogy a hit közösségben él igazán, és hogy Isten jelenléte valóban meg tud érinteni bennünket. Szeretnénk, ha az emberek magukkal vinnék azt az üzenetet, hogy soha nincsenek egyedül, és bármilyen kihívással néznek is szembe, Isten mindig mellettük áll!

Mi az, amit a helyi közösségeknek üzennek az eseménynyel kapcsolatban?

Elsősorban szeretnénk megköszönni a szombathelyi és a dunántúli régió közösségeinek támogatását és nyitottságát. Nagyon hálásak vagyunk minden önkéntesnek, akik időt és energiát fektetnek abba, hogy ez a rendezvény létrejöhessen. Az Ez az a nap! nemcsak egy egyszeri alkalom, hanem egy lehetőség a helyiek számára arra, hogy már az odáig vezető úton és majd az alkalom után is megéljék a testvéri közösséget. Szeretettel hívunk és várunk minden Szombathelyről és az ország különböző településeiről, városaiból érkezőt, hogy találkozzunk május 31-én a Haladás Stadionban!

Tömő János

A QR-kód alatti linken Pintér Béla 2022-es Puskás Stadionban tartott koncertjén készült videót tekinthetik meg.

MEGÁLDOTTÁK A BELSŐLEG FELÚJÍTOTT KŐSZEGI SZENT IMRE-TEPLOMOT

Dr. Székely János megyéspüspök november 23-án megáldotta az elmúlt években belsőleg felújított Szent Imre-templomot Kőszegen. A templom 1615-18 között épült az evangélikus közösség számára. A 18. században a katolikusok átépítették. A régészeti feltárások során kőszegi polgárok sírjaira bukkantak, értékes ruha és ékszer leletekkel. A 3 éve zajló munkában a 18. századi, de a 19. században átfestett berendezési tárgyak restaurálása komoly feladat volt, ahogy az oltárképek felújítása is. 2000 óta helyi horvát közösség viseli gondját a templomnak, akik szintén sokat tettek az épület korszerűsítéséért.

BRENNER OLTÁR MEGÁLDÁSA SZENTGOTTHÁRDON

November 15-én a hagyományos Brenner emléknapon nem Rábakethelyen, hanem a szentgotthárdi Nagyboldogasszony-templomban emlékeztek Boldog Brenner János halálának évfordulójára. Dr. Székely János megyéspüspök áldotta meg a felújított Immaculata oltárt, valamint az új Brenner János oltárt, ahol Déri Péter plébános elhelyezte Boldog Brenner János ujcsont ereklyéjét.

HARANGSZENTELÉS LENTIBEN

A Gábrriel nevű, közel 5 mázsás harang Németországból, a több mint ezer kilométerre található Bocholt városából érkezett Lentiben, ahol a templomot hospice központtá. Ezzel, 100 év eltelté után ismét három harang szól a templomtoronyban, hisz a régi harangot annak idején katonai célra használták fel. A Gábrriel nevű harangot 1964-ben öntötték a bocholti Jézus Szíve-templom számára, egy dombormű is látható rajt, ahol Gábrriel arkangyal köszönti Máriát. A harang hivatása, hogy közelebb hívja az embereket Isten házához.

(Fotó és szöveg: Korosa Titanilla: www.zaol.hu)

Amikor arca van a segítségnek

Egy kis plébánia szeretetvásárának nagy sikere

Szent Erzsébet napjához kapcsolódva talán nincs olyan plébánia Egyházunkban, ahol ne rendeznének jótékony-sági gyűjtéseket karitatív célokra. Nem kivétel ez alól egyházmegyénk sem. A Szeptetneki Plébánián azonban már évek óta hagyomány, hogy nem a perselypénzt szánják erre a célra, hanem szeretetvásárt rendeznek és az így befolyt összeget küldik tovább. Idén minden eddiginél sikeresebb volt a vásár, amelynek okairól Heiter Robert Gottfried plébánost kérdeztük. (Fotók: Szeptetneki Plébánia)

A Szent Erzsébet-napi vásárt már elődje, Ódor Imre atya idején is megtartották, vagy ez az Ön kezdeményezése?

Ez saját kezdeményezés, de megvallom én a gyűjtéseket is másként csinálom. A templomi perselyadományokat gyűjtjük a miséken a megszokott módon, de megállító persely van kitéve minden templomban, általában 2-3 hétig. Az adomány összege le is pipálja, amit én perselypénzből el tudnék küldeni. A Szent Erzsébet gyűjtés egy különösen érzékeny téma, hiszen a szegényekről, elesettekről van szó. Karácsony közeledtével ráadásul az emberek fogékonyasága a téma iránt, a bajba jutottak megsegítése iránt, növekszik az ünnep hangulatával együtt. Szívesebben adunk.

Ez az adakozókedv a gyűjtések eredményén is meglátszott?

Amikor első alkalommal hirdettem Szent Erzsébet napkor gyűjtést, akkor egy perselynyi összeg gyűlt össze. A második alkalommal ruhagyűjtést hirdettünk: ruha, cipő, gyermekjáték, könyv. Hegynyi adomány gyűlt össze. 200 Ft-ért adtunk mindent, de megint csak egy perselynyi összeg folyt be a kasszába. Ráadásul a ruhák egy része rajtunk maradt. A következő évben azt találtam ki, és erre építünk jelenleg is, hogy mivel agrárterületen vagyunk, inkább a kertekben, földeken termelt, természetű, később feldolgozott áruk kerüljenek középpontba. És Szent Rókus napjától, augusztus 16-tól hirdetem, hogy szívesen fogadjuk, ami van: pl. befőtt, lekvár, savanyúság, hagyma, krumpli. Pláne, hogy ez a harmadik vásár a covid vége felé volt, amikor az élelmiszerárak elég magasak voltak, a kilónként 200 Ft-os hagymának, krumplinak nagy sikere volt. 1 óra alatt elfogyott minden, és 270 ezer Ft-os bevételt hozott a vásár.

Akkor ez azt mutatja, hogy az agrárötlet bevált.

Igen, így az óta is ez a központi elem. A következő évben 271 ezer Ft gyűlt össze. Ezt 300 ezer Ft-ra felkerekítve küldtem tovább a Püspökségnek. Azt gondolom, hogy ez egy 4000 lakosú plébánia esetében szép összeg.

Az idén annyiban változtatott a korábbi gyakorlaton, hogy egy iskola számára hirdette meg a gyűjtést.

Erre jó okom volt. Már a korábbi gyűjtéseknél is szóvá tették az emberek, hogy a beküldött összeg további sorsáról, felhasználásáról nem tudnak semmit. Az elmúlt években, köszönhetően a Batthyány-családnak, akikkel jó kapcsolatot sikerült kialakítani, megismerkedtem a Vakok Boldog Batthyány-Strattmann László Katolikus Szociális Intézménye, Óvoda, Általános Iskola és Különleges Gyermekotthon nevelőjével, tanulóival, lakóival, dolgozóival, az ő életükkel. Batthyány-Schmidt Margit viseli különösen szívén az itt élők, tanulók sorsát. Egy güssingi kirándulást követően eljöttek Szeptetnekre, később Sormáson szentmisén vettünk közösen részt: szóval megismerték őket a helybeliek. Megkértem Székely János megyéspüspök atyát, hogy az idei

évben a Szent Erzsébet-napi gyűjtésen összegyűlt pénzt az ő javukra ajánlhassuk fel. János atya erre igent mondott. Már így is hirdettük meg a szeretetvásárt, hogy az emberek pontosan tudták kikhez kerül a pénz.

Jobban megmozdultak az emberek?

Félelmetes tapasztalat volt: jobban tele volt a templom a misén, mint búcsúkor. Nem annyira kint, a templom előtt nyomorogtak az emberek, hanem mindenki igyekezett a misén is részt venni. Draskevicről, Ligetvárról is érkeztek barátaink. Felajánlások – pl. befőtt, lekvár, egyéb - is szép számmal érkeztek, bár nem annyi, mint a korábbi években: környékünkön a gyümölcsnek, zöldségnek sem kedvezett talán az időjárás. Én bevallom, kicsit izgultam a végeredményt illetően, amikor azt mondták a csomagolást végzők, hogy az agrárjellegű termékek száma kevesebb. Ám sütöttek az asszonyok süteményeket, hoztak kézműves portékákat. Minden termékünket megvették az emberek, semmi nem maradt a végén. Még aznap este megszámláltam a bevételt: 500 ezer Ft jött össze.

Az előzményeket ismerve gondolom meglepte a végeredmény?

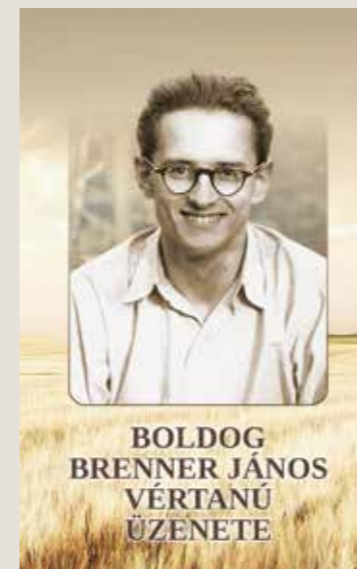
Igen és bevallom aznap este kipityeregtem magam. Részen a magam kishitúsége miatt, másrészt az emberek nagylelkúsége miatt. Úgy tűnik, hogy amikor arca van a nyomornak, amikor pontosan tudjuk, hogy hova megy a támogatásunk, kiket segítünk ezzel, akiket ráadásul láttunk is, itt voltak velünk, akkor már egészen másként állnak hozzá a dolgokhoz az emberek. Hálás vagyok Istennek és persze hálás vagyok a sok felajánlónak, illetve a sok segítőknek, akik az egész vásár szervezését, lebonyolítását vállalták. Külön is kiemelném a Horváth családot: Horváth Jóska bácsit és Horváthné Csordás Kati nénit.

Mik a tervek a jövőre nézve?

Az egyik, hogy ne legyen ebből rutin. Fontos, hogy a hagyományoknak megtartó ereje van, de maradjon meg a nemessége is, mert ha ez elvész, akkor az egész megkopik. A másik, hogy legyen arca, személyessége a vásárnak. Mert akkor bármennyi bevételünk is lesz, belekerül az a szeretet, amit egy Isten háta mögötti, soha nem hallott nevű, pici plébánia össze tud rakni. Mert valahol ez a dolgunk, nem?

KÖNYVAJÁNLÓ

BOLDOG BRENNER JÁNOS VÉRTANÚ ÜZENETE

Az elmúlt években több olyan kiadvány is napvilágot látott, amelyből a hívők bepillantást nyerhettek az immár boldogként tisztelt Brenner János atya élettörténetébe: boldog gyermekkorába, mélyen vallásos szülei és testvérei, családja mindennapjaiba. A napokban újra megjelent, immár bővített kiadásban a Boldog Brenner János vértanú üzenete című kiadványunk, amelyben Brenner József atya írásait is olvashatják.

A Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó gondozásában megjelent könyvet kézbe véve különböző írásain és prédikációs jegyzetein, valamint egy fotóalbumon keresztül sejlik fel az olvasó előtt Boldog Brenner János atya egyénisége, személyisége, mélyes híte és elvei, amelyek mentén életét élte, s ami felé igyekezett híveit is terelni lelkipásztori munkája során.

A kiadvány megvásárolható a Martinus Könyvesboltban, illetve megrendelhető a webáruházban: www.martinuskiado.hu.

Sok szeretettel várja az érdeklődő szülőket és diákokat nyílt napjaira a Boldog Salkaházi Sára Technikum

Képzések

- Óvodai nevelő - új szak
- Oktatási szakasszisztens
- Kisgyermekgondozó, -nevelő
- Szociális ápoló és gondozó
- Szociális és gyermekvédelmi szakasszisztens
- Szociális és rehabilitációs szakgondozó
- Gyermek-és ifjúsági felügyelő

Időpontok

2024. december 16. 8.00

Helyszín

9700 Szombathely,
Petőfi Sándor utca 6.

www.bsst.hu

A programra regisztrálni az alábbi QR-kódon lehet:

Az utolsó magyar trónörökös hagyatéka

Az utolsó magyar király, IV. Károly boldoggá avatásának 20. évfordulója alkalmából 2024. október 29-én kiállítás nyílt a zalaegerszegi Mindszentyneumban. A tárlat anyaga a Habsburg Ottó Alapítvány gyűjteménye. A kiállítás megnyitóján a zalaegerszegi Mária Rádió részére Sárközi Violetta készített interjút Pröhle Gergely igazgatóval a Habsburg Ottó Alapítvány tevékenységéről.

A Habsburg Ottó Alapítványt a magyar Országgyűlés hozta létre 2016-ban abból a célból, hogy megőrizzük az utolsó magyar trónörökös, nagy európai politikus emléket, feldolgozzuk a hagyatékát, digitalizáljuk és tegyük a tudományos kutatásnak hozzáférhetővé, egyúttal pedig hozzunk létre olyan rendezvényeket, amelyek az Ő szellemi hagyatékának az ápolását célozzák meg. 2018-ban érkezett Magyarországra a hagyatéka, és 2019-től mondható intenzívnek a mi tevékenységünk.

Mit tartalmaz a hagyatéka? Befejeződött már ennek a feldolgozása?

A hagyatéka egy nagyon hosszú, 99 éven át tartó életnek a lenyomata, hiszen Habsburg Ottó 1912-ben született és 2011 júliusában halt meg. Nagyon alaposan dokumentálta a saját életét, a levelezései, újságcikkei több mint harmincezer fénykép, egy óriási könyvtár, mindez Magyarországra került. Tekintettel arra, hogy Habsburg Ottó nagyon tudatosan építette a politikusi karrierjét, ezért számos olyan nagyon fontos levelezés van a birtokunkban, amit jelentős politikai közszereplőkkel folytatott. Ez a nemzeti történelmünk fontos része. Ezeknek a feldolgozása közérdek, ennek megismerése pedig a tudományos kutatást szolgálja. Ez egy hatalmas anyag, és nagyon sok újabb anyag is kerül hozzánk, ezért folyamatos a feldolgozása.

A Habsburg dinasztia, illetve IV. Károly által használt tárgyak is képezik a hagyatéka részét?

Tárgyak is kerültek hozzánk, de nem úgy kell ezt elképzelni, hogy ebből egy óriási múzeumot tudnánk berendezni, inkább úgy, hogy egy, az Európát évszázadokon át irányító dinasztianak az utolsó, politikailag is valóban jelentős képviselője megőrzött ebből a több évszázados történelemből néhány olyan apró tárgyat, amelynek azonban messze önmagán túlmutató jelentősége van. Olyan emléktárgyak, olyan relikviák ezek, amelyek Habsburg Ottó, vagy szűkebb családja, édesapja, édesanyja életéhez kötődnek. A most megnyitott zalaegerszegi kiállításon is mutatunk be ezekből párat, például azt a koronázási párnát, amelyen a királyi pár annak idején térdelt.

A IV. Károly életét bemutató kiállítás nyitóbeszédében Ön elmondta, hogy a zalaegerszegi tárlat egy hármassorozatnak az utolsó mozzanata. Mi előzte meg a zalaegerszegi kiállítást?

Volt egy tihanyi kiállítás, Tihanynak ikonikus jelentősége van a királyi pár életében, hisz mielőtt hajóra szálltak volna, és elhagyták volna Magyarországot, Tihanyban töltöttek néhány napot. És ott a bencés szerzetesekkel imádságos közösségben nagyon fontos dolgok történtek. Így Tihanyban a „Tőlünk telhető legjobbat” címmel nyitotunk kiállítást. Ez a mondat Habsburg Ottó visszaemlékezéseiből származik, édesapja halálának 50. évfordulóján emlékezett vissza arra, hogy ő mit élt át annak idején édesapja halálának ágya mellett. Az ő hite szempontjából is fontos volt az, hogy látta, ahogy édesapja fiatalemberként ott fekszik a halálos ágyán, akinek az élete nem győzelmi jelentésekről szól, ahogy a második kiállítás címe is utal erre. Egy vesztes háborúban, egy elvesztett trón, egy száműzetés helyzetében ez nem arról szól, hogy valaki a diadalairól számolhatna be. Ugyanakkor az is ott van ebben, ahogy az egyes ember a Jóisten színe elé áll, ott valóban nem győzelmeinkről, hanem arról számolunk be, hogy a tőlünk telhető legjobbat megtettük-e. Továbbá a száműzetés helyszínén, Madeirán kiadtunk egy könyvet az ott eltöltött hónapokról, és ez a helyieknek, akik már akkor is, és most is nagy tiszteletben tartják IV. Boldog Károlyt, ez egy nagyon fontos kiadvány. IV. Károlynak számos olyan a monarchia reformjára vonatkozó elképzelései voltak, amelyek az Európai Unió jelenlegi helyzetére is adaptálhatók. És ez a kiállítás azért jött most Zalaegerszegre, mert itt épült először templom IV. Károly tiszteletére, vagyis ez az emlékezet helye. Tehát Tihany, a Magyarországtól történő búcsú helye, Madeira, a nyughely, ahol a sírja található, és Zalaegerszeg, ami az emlékezet helye, így lesz egy egésszé a IV. Boldog Károly életét bemutató kiállítás.

Fotó: Seres Péter / www.zalaegerszeg.hu

Tartalmas évet zár a Mindszentyneum

Hálataltel szívvel mondhatjuk, hogy a Mindszentyneum az idei évben is megtelt zarándokokkal, programokkal és szeretettel.

Az idei évben több újdonságot vezettünk be, ezek közül népszerűek lettek az ingyenes zarándoknapok, melyek Mindszenty József életútjának fontos eseményei, illetve amit, az Egyházüldözés a kommunista diktatúra ideje alatt című tárlatunkban is megjelenített személyek és évfordulók alkalmából hirdettünk meg. Az év során szubjektív szemmel ismerhették meg az érdeklődők kiállításainkat: többek között Eperjes Károly színművésszel, Fukszberger Imrével, Dr. Székely János megyéspüspökkel. Püspök Atya személyes történeteinek keresztül közelebb jutottunk Mindszenty atya személyiségéhez, a tenni akarásának eredményeihez, papi hivatásának fordulópontjaihoz. Különleges élmény volt a Mindszenty térben elmondott közös ima: „Hálát adunk Mindszenty atya nagy hitéért, bátorságáért, szegények iránti szeretetéért, sok szenvedéséért, amit érted vállalt. Tégy minket is nagylelkűvé, erősítsd a hitünket, tedd a mi szívünket is lángolóvá.”

Első alkalommal szervezett buszos zarándoklat keretein belül részt vettünk az esztergomi országos Mindszenty-zarándoklaton.

A májusi hónapban kiemelt vendégünk volt Dr. Udvardy György veszprémi érsek, aki a Veszprémi Érsekség rekollekciós napját a Mindszentyneumban tartotta. Külön köszönjük Érsek Úrnak és a Veszprémi Főegyházmegye Levéltárának, hogy új vitrinünkbe örömmel ajánlottak fel olyan különleges tárgyakat, melyek Mindszenty Józsefhez és Bódi Mária Magdolnához köthetők.

Dr. Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek munkatársi csoportjával a Mária Magdolna Plébániatemplomban misézett, majd megtekintette a Mindszentyneum állandó kiállításait is. Az ő szavai nagyon fontos elismerést jelentenek számunkra: "Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye munkatársainak csoportjával látogattuk meg ezt a nagy hozzáértéssel és empátiával megalkotott nagyszerű gyűjteményt. Szívvel gratulálunk és munkájukhoz további sok sikert és áldást kívánok! + Erdő Péter"

Nagy örömmel köszöntöttük szeptemberben Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspököt, aki egy busznyi zarándokkal érkezett hozzánk a cseh Mindszenty szülőház megtekintése után. A Mindszentyneumot Kovács Gergely kurátorral és Holló Csilla tárlatvezetővel ismerték meg. "Köszönjük, hogy tárlatvezetőik lelkes és hozzáértő segítségével elmélyedhettünk XX. századi történelmünkben és erőt meríthettünk hitvallóink és vértanúink hitéből, amely ragyogóan kimagaslik az azt körülvevő embertelen sötétségből.

Imádkozunk Mindszenty József bíboros atya boldoggá avatásáért! Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök, a Szent István Bazilika Caritas csoportja és a Mindszenty Alapítvány közössége"

A Kaposvári Egyházmegye Püspöksége és Irgalmasság Házának dolgozója, Varga László Püspök vezetésével látogattak el a Mindszentyneumba, ahol Mindszenty József életútját és a kommunista diktatúra ideje alatti egyházüldözést bemutató tárlatokban volt idő felfedezni a kiállításokat, elmélyülni a sok filmhíradóban, hanganyagban. „Hálás köszönet ezért a nagyszerű helyért lelkiekből, tudásból mindenképp gazdagabban térünk haza. Köszönjük a kedves vendégszeretetet, felkészült, tartalmas, idegenvezetést. Visszük a hírüket!"

Rubicon-est keretein belül Kovács Örs Balogh Margit történésszel és Török Csaba c. prépost, egyetemi tanár, plébániai kormányzóval beszélgetett arról, hogy hol és milyen körülmények között élt Mindszenty az amerikai nagykövetségről való távozása után? Mely üzeneteket közvetítette a bíboros lelkipásztori útjain, amikor felkereste az öt kontinens magyarságát?

Október közepén 3 napon keresztül 300, a pécsi egyházmegyből érkező zarándokot láthattunk vendégül. A hónap egyik kiemelt programja volt Dr. Martos Levente Balázs segédpüspök előadása, ahol értékes gondolatokkal gazdagodhattunk. A teljes előadás megtekinthető a Zalaegerszegi Múzeumok Igazgatóságának Youtube csatornáján.

A decemberi hónapban is programkavalkáddal készülünk a hozzánk érkező látogatóknak. Szeretettel várjuk december 13-ig az összekészített Angyalbátyukat, mellyel boldogabbá tehetik a rászoruló gyermekek karácsonyát. December 15-én ingyenes zarándoknappal és tárlatvezetésekkel emlékezünk Brenner Jánosra, a téli szünetben pedig a gyermekes családokat várjuk változatos programokkal. Az ünnepi időszakban megtekinthető a „Győzelmi jelentések helyett”, amely a Habsburg Ottó Alapítvány emlékkiállítás IV. Károly boldoggá avatásának huszadik évfordulója alkalmából. A lelkes családok és baráti társaságok szabadulósobánkban fejthetik meg, merre ment el az utolsó magyar király... A Mindszentyneum kiállításainak, szolgáltatásainak élménye ajándékba is adható. Szeretettel várjuk régi és új látogatóinkat!

ÜNNEPI NYITVA TARTÁSUNK:

2024.12.24-26.	ZÁRVA
2024.12.27-29.	9:00-17:00
2024.12.30-2025.01.02.	ZÁRVA
2025.01.03-től	9:00-17:00

Mindszenty József Látogatóközpont
Zalaegerszeg, Batthyány Lajos u. 4-6.

www.mindszentyneum.hu

A Mindszentyneum adventi programjai

2024. november 7.-december 13.
Adományozzon Angyalbatyut
és tegye szebbé egy kisgyermek karácsonyát!

2024. december 1. 15.00
Adventi gyertyagyújtás
Dr. Soós Viktor Attila egyháztörténésszel

2024. december 2. 17.00
Dr. Székely János: Az ötödik evangélium
rendhagyó szentföldi útikönyv bemutató

2024. december 5. 14.00
Aktív nagyik
Kézműves délután Csizmás Margittal

2024. december 6. 17.00
Harag és megbocsátás
Lélektani esték Tapolyai Emökével
Belépőjegy: 3.500 Ft / fő

2024. december 15.
Ingyenes zárandoknap
11:00 és 14:00 tárlatvezetés

2024. december 15. 15:00
Adventi koncert
Hajdu Klára és Szakonyi Milán

KARÁCSONYI AJÁNDÉKÖTLETEINK AZ EGÉSZ CSALÁDNAK:

Szabadulószoza ajándékutalvány
Bérlet a téli szünidei matiné családi programjaira
Lélektani esték belépőjegy vagy bérlet
Tapolyai Emöke 2 előadására

*Kegyelmekben gazdag,
áldott karácsonyt
kívánunk
Olvasóinknak!*

Kórházlelkészek elérhetőségei:

Szombathely - Bodorkós Imre
+36 30 619 5474

Zalaegerszeg - Horváth István Sándor
+36 30 211 9359

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Fábíán Tamás, Hajdu-Nagy Dóra, Hoós Norbert Sándorné, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Rónainé Magyar Krisztina
Kiadó: Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.)
Telefon: 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu
Felelős kiadó: Dr. Perger Gyula
Nyomdai kivitelezés: Yeloprint Kft. • **ISSN 2060-145X**
Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.